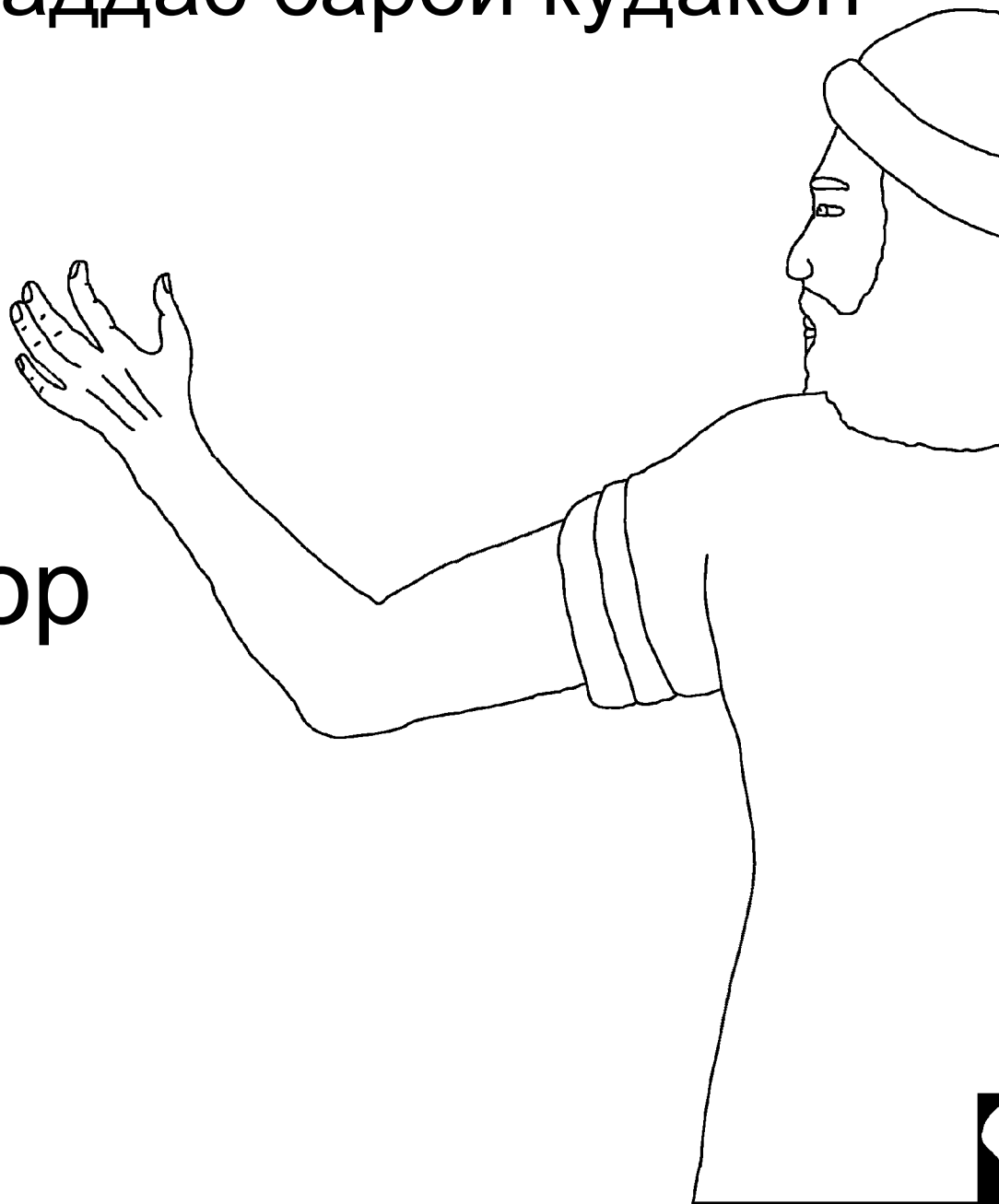

Китоби Муқаддас барои кӯдакон

Вазифадор
шудани
Юшаъ

Муаллиф: Edward Hughes

Рассом: Janie Forest
Alastair Paterson

Адаптатсиякунанда: Ruth Klassen

Тарҷумон: Tajikistan Bible Society

Тартибдиҳанда: Bible for Children
www.M1914.org

©2022 Bible for Children, Inc.

Литсензия: Шумо ҳақ доред, ки ин ҳикояро нусхабардорӣ ё
чоп кунед, аммо ба фурӯҳтан иҷозат надоред.

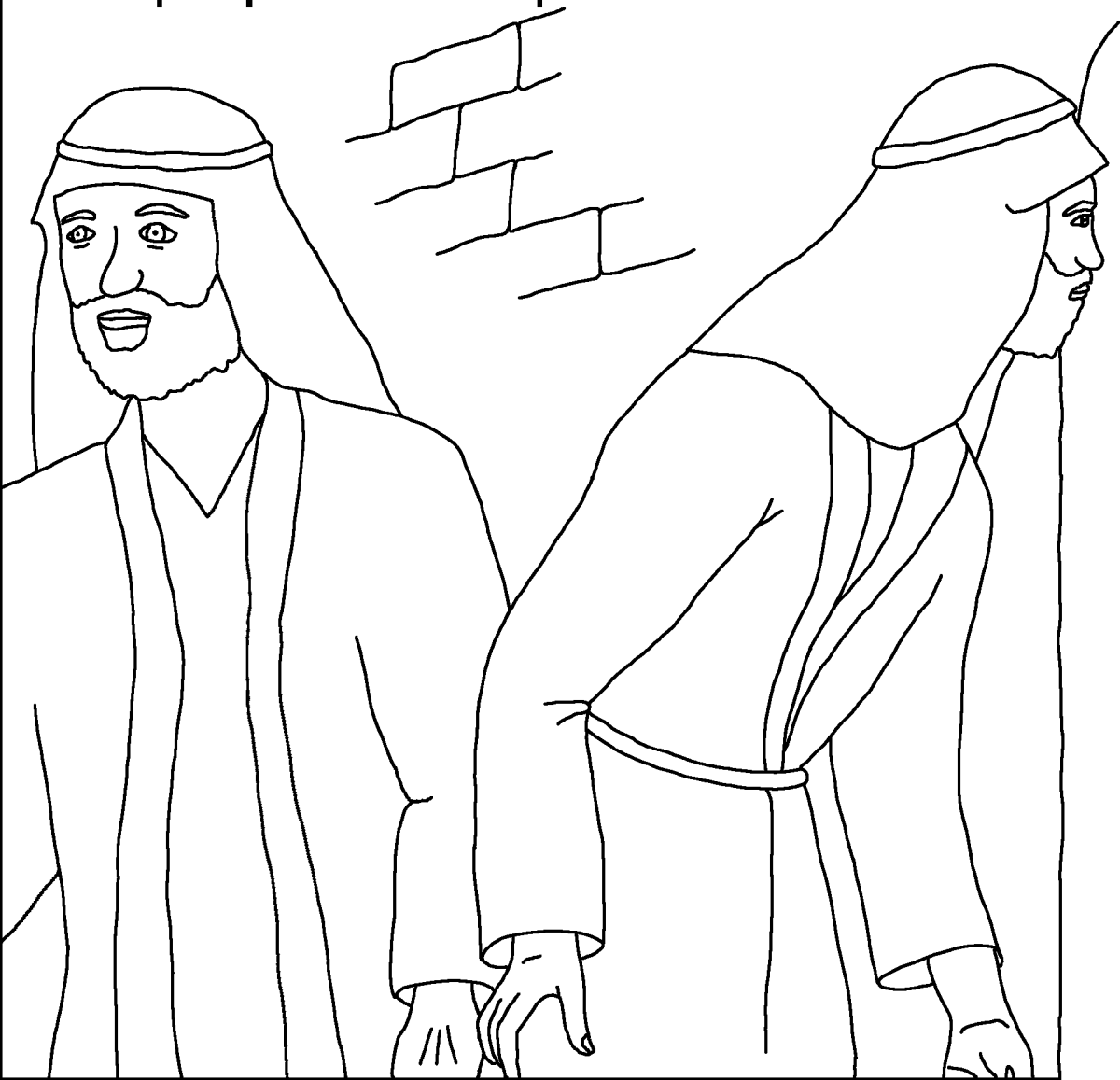
Мусо вафот карда буд. Юшаъ медонист, ки акнун Худо вайро барои исроилиёнро пеш бурдан таъйин кардааст. Пеш аз он ки Юшаъ лашкари худро тайёр кунад, ба вай лозим шуд, ки худахро тайёр кунад. Худо ба Юшаъ ваъда дод, ки агар мардум ҳамеша ба Каломи Ё итоат кунанд, Ё дар замини ваъдашуда ба онҳо ғалаба ва молу мулк медиҳад.

Исроилиён ваъда доданд, ки Юшаъро пайравӣ карда, ҳамеша ба каломи Худо итоат мекунанд.

Роҳбари нав оқилона ба замини Канъон ҷосусонро

фиристод, то бинанд, ки шаҳри бузурги Ариҳо то кадом дараҷа муҳофизат карда мешавад. Ҷанги аввалини исроилиён дар он ҷо хоҳад буд.

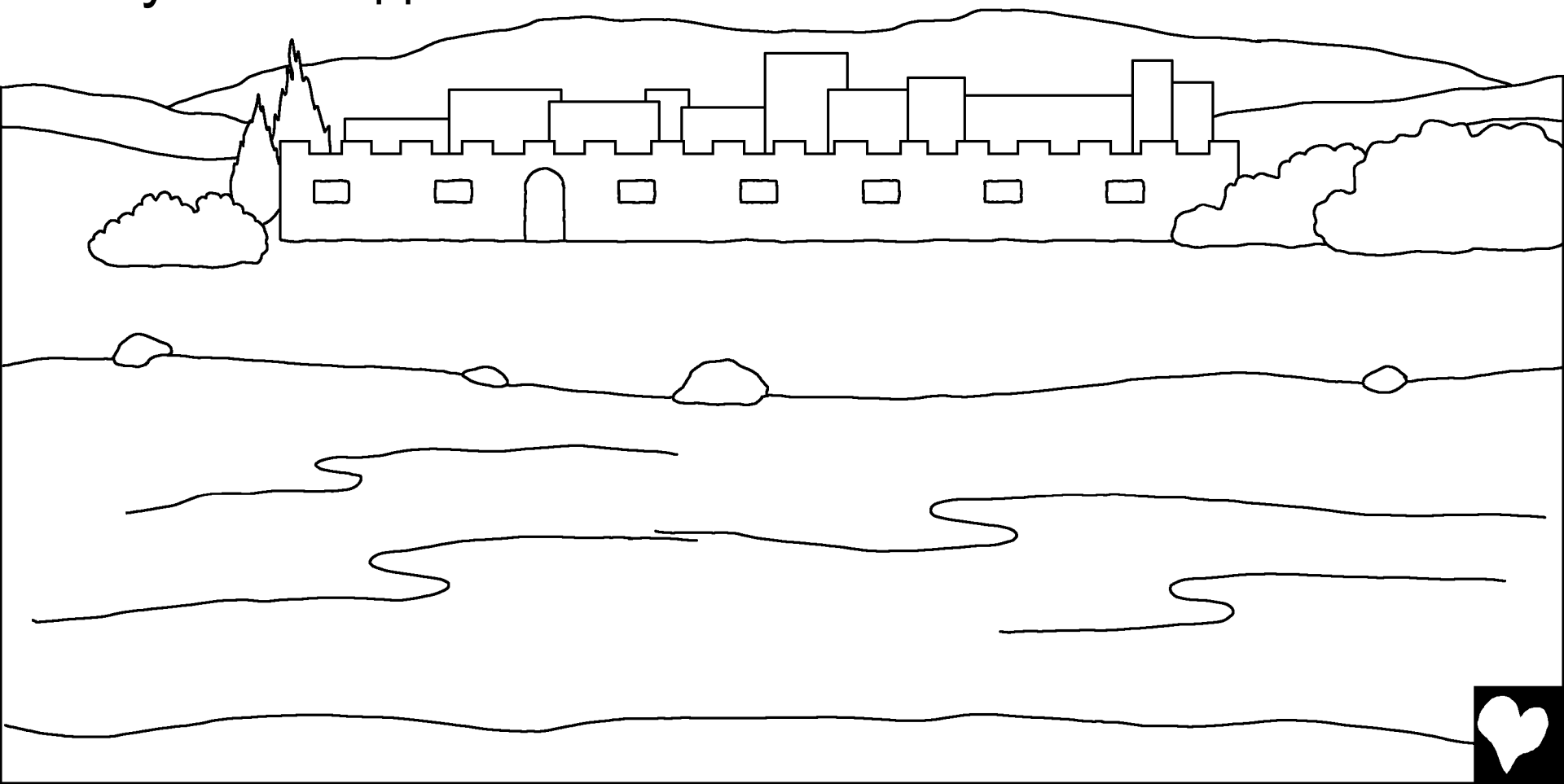
Касе ба шоҳи Ариҳо хабар дод, ки дар шахр
ҷосусан ҳастанд. Ӯ барои ёфтани онҳо
ҷанговаронашро фиристод. Ҷустуҷӯ аз хонаи
Роҳоб ном зан сар шуд, ки ҷосусон дар он ҷо
меистоданд. Ҷанговарон дари вайро сахт
тақ-тақ карданд. Роҳоб мардонро зуд байни
зағирпояҳо пинҳон намуд.

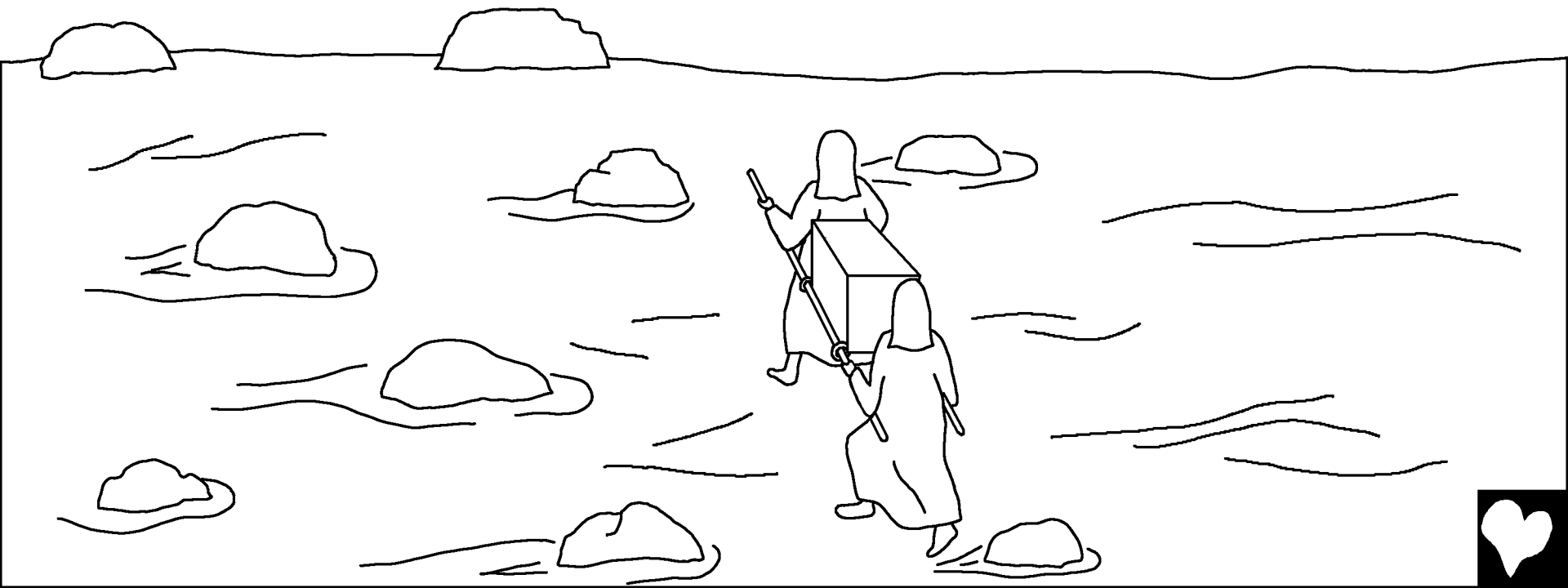
Баъди рафтани одамони
шоҳ, Роҳоб бо банди
сурх мардонро сиҳату
саломат ба беруни
девори шаҳр поён
фаровард. Чаро вай
ба ҷосусон ёрӣ дод?
Чунки Роҳоб медонист,
ки Худо бо онҳост. Ё
мехост, ки Худо ҳаёти
ӯро нигоҳ дорад.
Ҷосусон ваъда доданд,
Роҳобу хонаводаашро
наҷот медиҳанд.

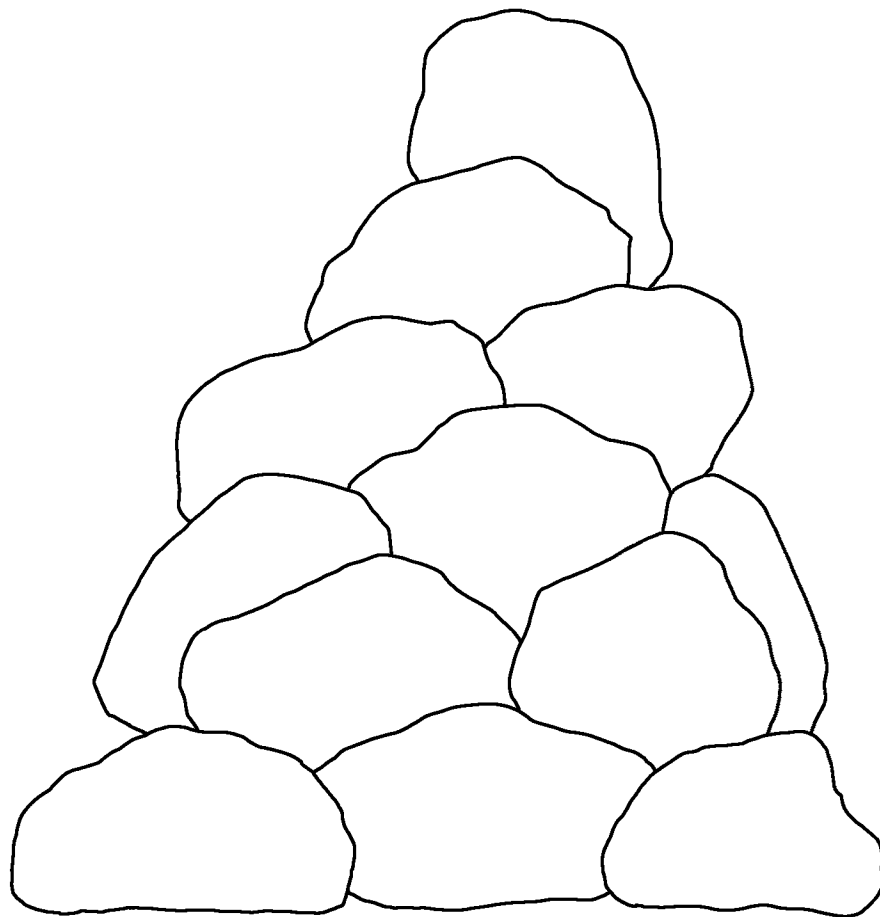
Пеш аз он ки ба Ариҳо расанд, ба исроилиён лозим омад, ки аз дарёи Урдун гузашта, ба Канъон, замини ваъдашуда дароянд. Аммо дар он ҷо кӯпруке набуд. Мардум чӣ хел аз дарё мегузаштанд?

Худо ба Юшаъ гуфт, ки коҳинон, ки сандуқро бо Даҳ қонунаш мебаранд, ҷанговарону мардумро роҳнамоӣ кунанд. Вақте ки пойи коҳинон ба лаби дарё расид, Худо муъҷиза кард. Ӯ дар байни об хушкӣ ба вуҷуд овард.

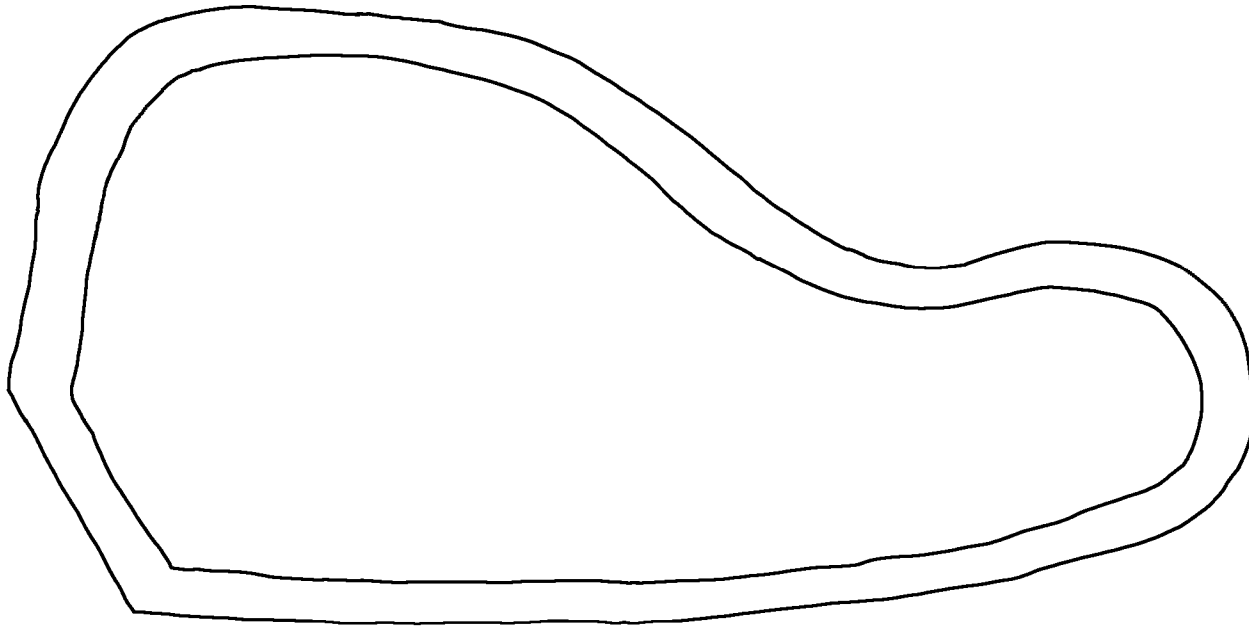
Мардум сиҳату саломат
аз дарё гузашта, дар
байни дарё дувоздаҳ
санги калон ва дар
соҳили дарёи Канъон
дувоздаҳ санги дигар
гузоштанд. Сангҳо
барои мардум ҳамчун
ёдрас буданд, то онҳо
дар бораи қудрати
бузурги Худо ва
муҳаббати Ӯ ба
фарзандонашон нақл
кунанд.

Шаҳри Ариҳо
деворҳои ғафсу
боқувват дошт.
Вақте ки Юшаъ
ҳуҷуми худро
нақша кард, Худо
аз осмон Сардори
лашкари Худо
фиристод, то
роҳбари нави
Исроилро огоҳ
кунад, ки Худо ба
хотири халқаш дар
ҷангҳо ғолиб
меояд.

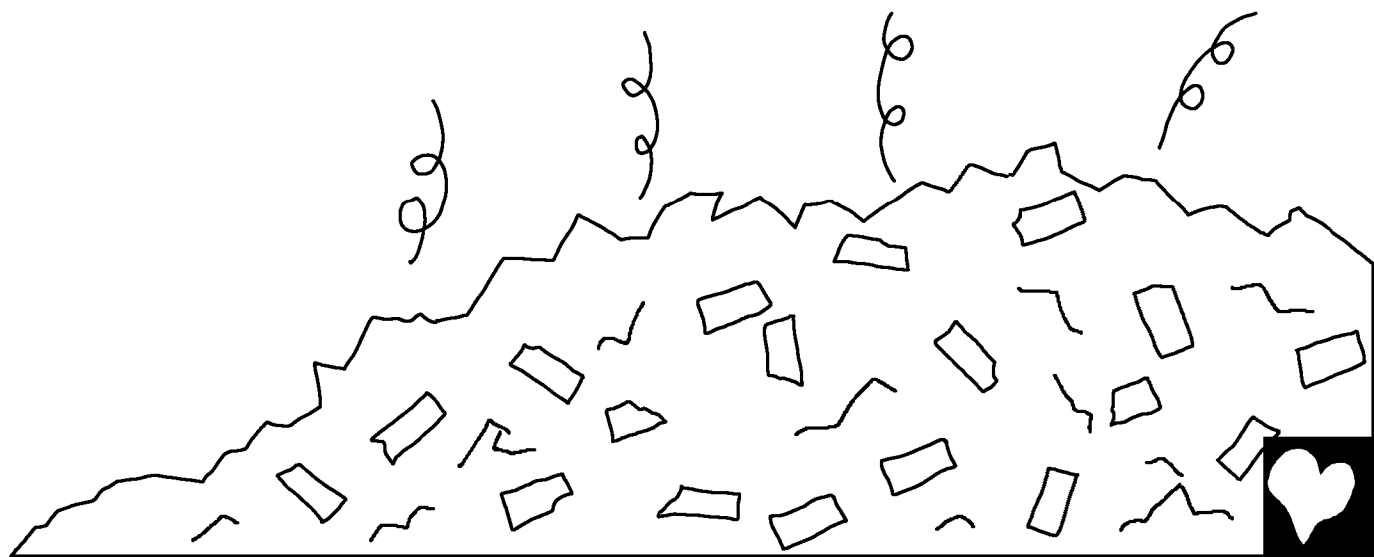
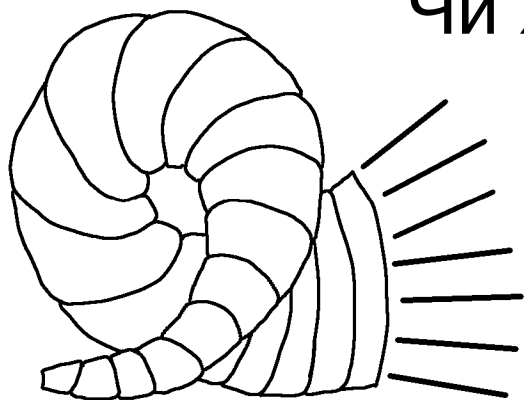

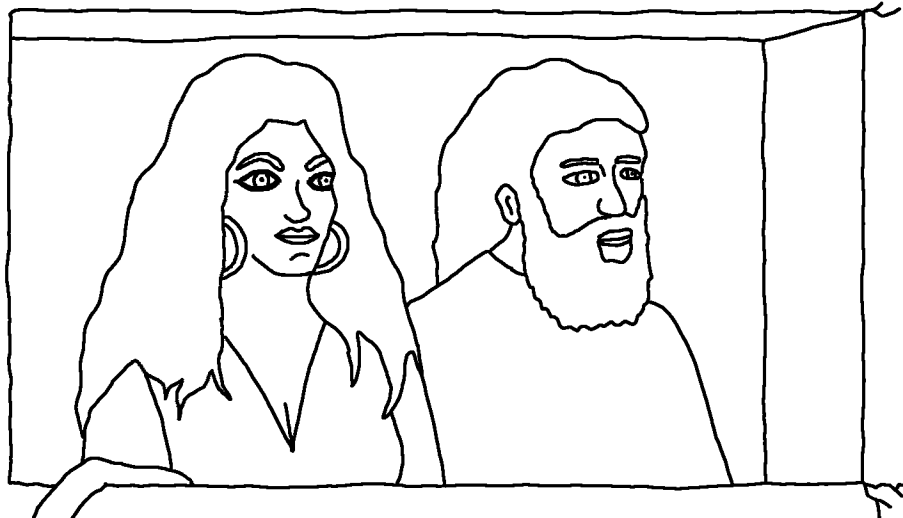
Худо ба Юшаъ чӣ хел ба Ариҳо ҳуҷум карданро гуфта дод. Ин нақшаи хеле аҷоиб буд. Халқи Худо бояд давоми шаш рӯз, гирди шаҳрро як борӣ давр мезаданд. Дар рӯзи ҳафтум бояд ҳафт бор давр мезаданд. Баъд ба онҳо лозим буд, ки карнайҳо навохта, дод зананд. Дар натиҷа деворҳои шаҳр ба замин меафтанд.

Юшаъ ва лашкараш чӣ хеле ки Худо фармон дод,
ҳамон хел онро иҷро карданд. Эҳтимол, мардуми
Ариҳо ба ҳоли онҳо хандиданд. Аммо
баъди ҳафтум бори даврзанӣ, дар рӯзи
ҳафтум коҳине бо шохи қӯчқор навохт.

Чӣ хеле ки Худо ваъда дод,
деворҳои бузурги
Ариҳо ғалтиданд.

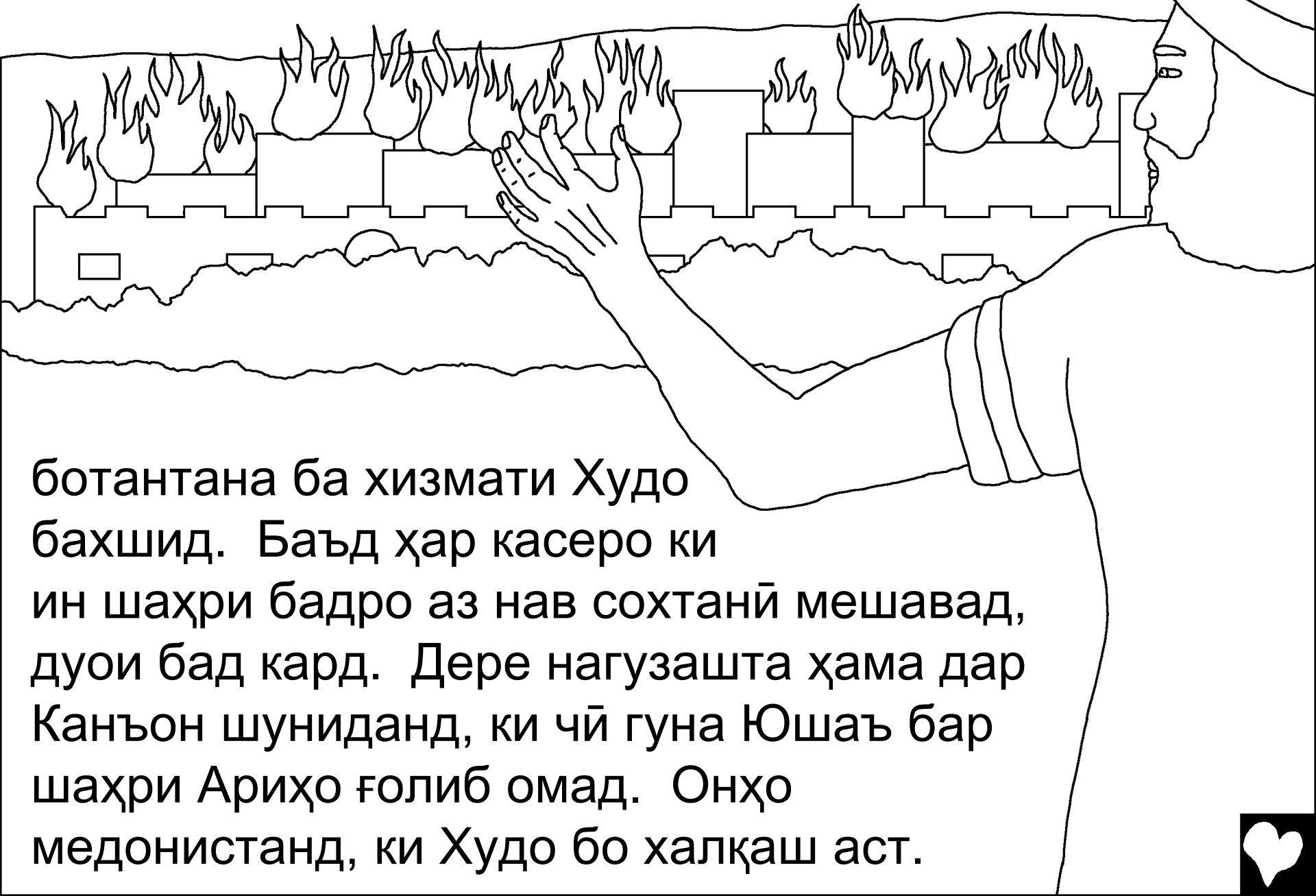

Танҳо хонаи Роҳоб дар тарафи
девор истода буд. Ӯ ресмони сурхро
аз тиреза овезон карда буд. Одамони
Юшаъ зуд Роҳобу хонаводаашро
халос карданд. Сипас аз рӯйи
фармони Худо шаҳри
Ариҳо вайрон карда шуд.

Юшаъ тиллою нуқра ва ганҷҳои шаҳрро

ботантана ба хизмати Худо
бахшид. Баъд ҳар касеро ки
ин шаҳри бадро аз нав сохтанӣ мешавад,
дуои бад кард. Даре нагузашта ҳама дар
Канъон шуниданд, ки чӣ гуна Юшаъ бар
шаҳри Ариҳо ғолиб омад. Онҳо
медонистанд, ки Худо бо халқаш аст.

Вазифадор шудани Юшаъ

Ҳикоя аз Каломи Худо

Юшаъ 1-6

“Ошкор шудани Каломи Ту равшани
мебахшад”. Забур 119:130

Хотима

13

60

Ин ҳикояи Китоби Муқаддас дар бораи Худои аҷоибӣ мо нақл мекунад, ки моро офаридааст ва мехоҳад, ки мо Ӯро шиносем.

Худо корҳои бади моро медонад ва онҳоро гуноҳ меномад. Ҷазои гуноҳ марг аст, аммо Худо туро саҳт дӯст медорад. Барои ҳамин Худо Писари ягонааш, Исои Масеҳро фиристод, ки ҷазои гуноҳҳои туро ба Худ гирифта, дар рӯйи салиб меҳкӯб шуда мурад. Баъд Исо гашта зинда шуду ба осмон рафт! Агар ту ба ин бовар карда, ба Исо имон биёри ва аз Ӯ хоҳиш кунӣ, ки гуноҳҳоятро бахшад, Ӯ гуноҳҳоятро мебахшад! Ӯ ба вучуди ту даромада, дар қалби ту зиндагӣ мекунад ва ту ҳамеша ҳамроҳи Ӯ хоҳӣ буд.

Агар бовар кунӣ, ки ин рост аст, ба Худо гӯй:

Исои меҳрубон, ман бовар мекунам, ки Ту Худо ҳастӣ, аммо шакли инсонро ба Худ гирифтӣ, ки ба ҷои мани гунаҳкор ҷон диҳӣ. Ту гашта зинда шудӣ ва ҳоло ҳам зинда ҳастӣ. Илтимос ба ҳаёти ман биё ва гуноҳҳои маро бахш, то ки ҳаётам нав шавад ва рӯзе пеши Ту рафта, то абад бо Ту бошам. Ба ман ёри деҳ, ки ҳамчун фарзанди Ту ба гапҳои Ту гӯш карда, барои Ту зиндагӣ кунам. Омин.

Ҳар рӯз Китоби Муқаддасро хонда, бо Худо сӯҳбат кун!

Юҳанно 3:16

